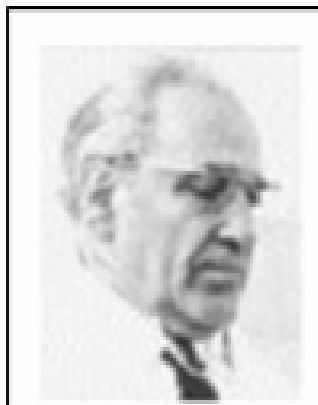

VERES JÁNOS FÉLE TŰ

Veres János (1903-1979) kapuvári orvosról kapta elnevezését a világszerte használt pneumoperitoneum tű. Veres János Kismajtényon született, Debrecenben szerzett orvosi diplomát 1927-ben. Belgyógyászati szakvizsgáját követően a kapuvári kórház tüdőosztályának vezetésével bízták meg. Ebben az időben a tüdőgümőkór igen gyakori betegség volt hazánkban is. A betegség kezelésében gyakran alkalmazták a mellhártyák közötti tér csapolását, amely során művi légmellett képeztek. A beavatkozás számos súlyos szövödmény kockázatával járt, amelynek egyike a tüdő sérülése volt. Világszerte sokféle módszerrel kísérleteztek a sérülés elkerülésére, de egyik sem vezetett eredményre. Ezért Veres János egy kettős falú, egymáson csúszó, 8-15 cm hosszúságú, rugós szerkezettel működő tűt fejlesztett ki. A behelyezés alatt a tompa végű tű a bőr és a légyszövet ellenállása miatt visszacsúszott, és lehetővé tette, hogy az eszköz éles tujája a mellhártyák által határolt savós térig jusson. A szöveti ellenállás megszűntekor a rugós szerkezet azonnal visszahúzta a tűt, megelőzve a belső szervek, így a tüdő sérülését is. Több mint 900 sikeres beavatkozás után, 1936-ban közölte eredményeit hazai és nemzetközi szaklapokban. Csak a hastükrözés fokozatos elterjedésével, az 1970-es évektől kezdődően vált azonban az eszköz világszerte ismertté és széles körben használttá.

Dr. Veres János tüdőgyógyász bronzszobra a kapuvári kórház területén ma megtalálható. A kezében tartott könyvben e találmány ábrája látható. A mellette olvasható szöveg: „A mellkaspunkció és a terápiás pneumothorax speciális tujája 1937.” Itt fejlesztette ki a róla elnevezett „Veres-tűt”.

1997-től kezdődően „Veres Emlékérem”-mel díjazzák azokat, akik a hazai laparoszkópia fejlődésében úttörő és magas szintű tevékenységet folytattak.